

Men Ham...

Efes.3.20: ”Men Ham, som formårover alle ting at gøre langt ud over det, som vi beder eller forstår, efter den magt som er virksom i os, Ham være ære ...”

Når vi læser det foregående i dette kapitel, er det, som om Paulus sad oppe i den himmelske bolig og så ud over Guds herlighed.

Så høje ting maler han de hellige for øje.

Vers 18-19: ” For at I, rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, kunne sammen med alle de hellige formå at begribe, hvor stor bredden og længden og dybden og højden er, og at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, for at I kunne fyldes indtil hele Guds fylde.”

Og så sidder han endda som en ussel fange i fængslet i Rom. Et øjeblik har han set sig omkring, og er begyndt at tvivle.

Hans forstand kunne ikke rumme det. Turde Guds ringe menighed virkelig bede om så store ting?

Men så har han løftet blikket op til sin almægtige Gud, og så fortsætter han triumferende:

”MEN HAM” – HAM, som formår over alle ting at gøre langt ud over det, som vi beder eller forstår...”

Broder og søster, tvivler du, når du ser ringheden og svagheden hos dig selv? Prøv så at sige dette troens:

”MEN HAM” ...

Med troens øje på vor almægtige Herre regner vi altid med andre tal og størrelser – og det ender altid med et:

”HAM VÆRE ÆRE I EVIGHED!”

Ap.g.13.29-30 ”MEN GUD oprejste Ham fra de døde..”

Efes.2.4: ”MEN GUD som er rig på barmhjertighed..”

Rom.5.8: ”MEN GUD beviser sin kærlighed...”

Fil.4.19: ”MEN MIN GUD skal..”

Hebr.7.25: ”HVORFOR HAN OGSÅ KAN...”

MEN GUD - FØRER TIL SEJR.

MON GUD - FØRER TIL NEDERLAG.

Hvor kan et MEN dog være revolutionerende, og især da, når det er Gud, der siger det midt i al den håbløshed, vi ofte befinder os i og når vi ingen udvej kan finde.

1.Kor.1.30: ”MEN UD AF HAM ER I..”